

ponieważ sprowadza się do zanegowania konieczności poszanowania prawa do obrony przysługującego wnoszącej odwołanie począwszy od etapu dochodzenia wstępnego i nie uwzględnia konieczności bezstronnego przeprowadzenia przez Komisję takiego dochodzenia — na niekorzyść, lecz również na korzyść — w stosunku do każdej osoby podejrzanej o popełnienie naruszenia.

W ramach zarzutu trzeciego wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi, że wielokrotnie naruszył prawo w zakresie obowiązku uzasadnienia. Naruszenia te dotyczą zarówno oceny treści uzasadnienia wymaganego od Komisji i jego mocy przekonywania, jak również samej treści zaskarżonego wyroku, który zawiera wiele sprzecznych twierdzeń.

W ramach zarzutu czwartego Elf Aquitaine podnosi naruszenie art. 263 TFUE [230 WE] w zakresie, w jakim Sąd przekroczył granice kontroli zgodności z prawem, zastępując swą własną oceną dotyczącą możliwości przypisania naruszenia popełnionego przez spółkę zależną spółce dominującej wadliwą i zwięzłą ocenę zawartą w decyzji Komisji.

W ramach zarzutu piątego, który składa się z czterech części, wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi naruszenie przepisów dotyczących możliwości przypisania odpowiedzialności w zakresie praktyk antykonkurencyjnych. Zamiast przyjmować domniemanie odpowiedzialności spółki dominującej za działania jej spółki zależnej Sąd powinien był bowiem zbadać, czy Komisja dostarczyła dowody na konkretną ingerencję wnoszącą odwołanie w zarządzanie jej spółką zależną.

W ramach zarzutu szóstego i ostatniego wnosząca odwołanie podnosi wreszcie pomocniczo, że jeśli błędy i naruszenia popełnione przez Sąd nie doprowadzą do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji, powinny one przynajmniej skłonić Trybunał do uchylecia lub obniżenia grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie łącznie i solidarnie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Paris (Francja) w dniu 12 listopada 2009 r. — Ville de Lyon przeciwko Caisse des dépôts et consignations

(Sprawa C-524/09)

(2010/C 37/36)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Paris

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ville de Lyon

Strona pozwana: Caisse des dépôts et consignations

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy udostępnienie lub odmowa udostępnienia informacji, o których mowa w pkt 12 załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. ⁽¹⁾ leży wyłącznie w gestii centralnego administratora, czy również w gestii administratora rejestru krajowego?
- 2) Jeżeli czynności te leżą w gestii administratora rejestru krajowego, to czy informacje takie należy uznać za „informacje dotyczące emisji do środowiska” w rozumieniu art. 4 dyrektywy 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. ⁽²⁾, co do których nie można podnieść zarzutu „poufności informacji handlowych lub przemysłowych”, czy też ich udostępnianie podlega szczególnym regułom dotyczącym kwestii poufności?
- 3) Jeżeli zastosowanie mają szczególne reguły dotyczące kwestii poufności, to czy wykluczona jest możliwość udostępniania takich informacji przed upływem okresu pięciu lat, czy też termin ten dotyczy jedynie pięcioletniego okresu rozdzielania uprawnień na podstawie dyrektywy 2003/97/WE z dnia 13 października 2003 r. ⁽³⁾?
- 4) Jeżeli zastosowanie ma wskazany termin pięcioletni, to czy art. 10 rozporządzenia nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. pozwala na jego wyłączenie i czy wyłączenia takiego można odmówić jednostce samorządu terytorialnego, która wnosi o udostępnienie tych informacji w celu zawarcia umowy w przedmiocie zlecenia świadczenia usług użyteczności publicznej w zakresie zaopatrzenia miasta w energię cieplną?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. w sprawie standaryzowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 386, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającą dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. 41, s. 26).

⁽³⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32).